

CAMUS A MAI ÍRÓ SZEREPÉRŐL

Albert Camus francia író, akit nemrég megjutalmaztak az 1957. évi irodalmi Nobel-díjjal, a díj kiosztása alkalmából rendezett stockholmi fogadáson egyebek között ezt mondta a mai író szerepéről:

„Az író — tekintet nélkül arra, hogy ismeretlen-e vagy híres, zsarnokság bilincseiben él-e vagy ideiglenesen szabadon alkot — csak egy föltétellel juthat el az életének értelmet adó, élő emberi közösség megérezéséhez: ha vállára veszi a hivatása nagyságát jelentő két terhet: az igazság szolgálatát és a szabadság szolgálatát.

... Minden nemzedék bizonyos abban, hogy az ő feladata a világ megújítása. Az én nemzedékem azonban tudja, hogy nem fogja megújítani a világot, ám föladata talán ennél is nagyobb: abból áll, hogy megakadályozza a világ széthullását.

... Az igazság titokzatos, megfoghatatlan, újra s újra meg kell hódítani. A szabadság veszélyes, éppoly nehéz benne élni, mint amilyen lelkesítő is.

E felé a két cél felé kell haladnunk, küszködve, de el-tökélten, előre tudva azt, hogy időnként kimerülünk a hosszú úton.“

Az új irodalmi Nobel-díjas a következő szavakkal fejezte be beszédét:

„Visszatérítve azok közé a keretek közé, amelyek a valódi művoltomban mutatnak meg: a korlátaim közé, visszatérítve kötelezettségeimhez és kínzó hitemhez, fölszabadultabban köszönöm meg a kapott kitüntetést, s fölszabadultabban mondhatom meg azt is, hogy ezt a kitüntetést szeretném úgy venni, mint tiszteletadást mindazoknak, akiknek, bár ugyanabban a csatában küzdenek, a harcukért járó előnyök helyett boldogtalanság és üldöztetés jutott osztályrészül.“

ADY-ÜNNEPSÉGEK MAGYARORSZÁGON ÉS ROMÁNIÁBAN

Ady Endre születésének 80. évfordulóját Magyarországon is, Romániában is megünnepelték.

Az ünnepségek során Zilahon, Ady diákvárosában a nevével viselő gimnázium előtt leleplezték a költő mellszobrát, Balasko Nándor szobrász művét.

Nagyváradon a régi Müller cukrászda mögötti kis park közepén szobrot emeltek Ady Endrének. A szobor Vetró Artur kolozsvári szobrászművész sikerült munkája. A nagyváradi, rendkívül meleg ünnepségekről filmet is készítettek. A marosvásárhelyi Igaz Szó folyóirat háromszáz oldalas Ady- emlékszámmal adott ki az évforduló alkalmából. A kolozsvári Utunk, továbbá a Művelődés és más romániai folyóiratok, napi- és hetilapok is egy-egy Ady-számmal járultak hozzá az ünnepeléshez.

Budapesten a Magyar Néphadsereg Színházában tartott Ady-emlékesten Bölöni György, az Irodalmi Tanács elnöke és Ady kortársa, a nagy költő életművét méltatva, egyebek között ezt mondta: „Újult erővel, erős kötelességgel kell felmutatnunk Adyt a mai nemzedéknek, a mai ifjúságnak, az ő magyarságát, forradalmi hűségét, népszerűségét, hitét, művészetének szépségét és irodalmi nagyságát. Ismerje jobban az új nemzedék, becsülje és szeresse, hogy verseinek izzó paraszával éljen izzó szivekben a szenvedélyes gyűlölet a rothadó múlt ellen, vallják az igazi szenvedély mélyéből felhozott forró szavakkal a nép igazságát.“

A BÉKE NOBEL-DIJASA

A svéd Tudományos Akadémia a béke megőrzése terén szerzett érdemekért járó 1957. évi Nobel-díjat Lester Pearson kanadai diplomatának és közéleti munkásnak ítélte oda.

Lester Pearson most 59 éves, a kanadai liberális párt tagja. Tizenkét esztendőn át képviselte hazáját az Egyesült Nemzetek Szervezetében, s ez idő alatt sok hasznos javaslattal járult hozzá a világbéke megőrzéséhez. Az Egyiptom ellen irányuló angol-francia támadás idején az ő gondolata volt, hogy az ENSZ szervezzen fegyveres osztagokat a háború elfojtására. Gondolatának valóraváltása a világszervezet történetének egyik legjelentősebb eseménye volt.

Emlékezetes Lester Pearsonnak az a kiállása is az east-riveri palotában, amellyel sikeresen szembehelyezkedett az USA-nak azzal a követelésével, hogy az ENSZ küldjön hajókat a kínai vizekre és nyilvánítsa Kínát támadónak. Erényeért és széles látóköréért sokan „Észak-Amerika lelkiismeretének” nevezik.

IVO ANDRIĆ SIKERE NÉMETORSZÁGBAN

Egy frankfurti könyvkiadó vállalat kiadta Ivo Andrić „Elátkozott udvar” című hosszabb elbeszélését. Milo Dor és Reinhard Federmann fordította németre.

A könyvről Josef Mühlberg német író a „Welt und Wort” című folyóiratban recenziót írt, s abban egyebek között ezt mondja: „Ivo Andrić prózája világos és tiszta, mégis különös. Az író minden kísérletezés helyett elbeszél, s mégis mindent részletekbe ereszkedve úgyszólván zeneileg megkomponál, s a legnagyobb művészi hozzáértéssel adagol. Ilyen prózát valóban érdemes írni, — de olvasni is!”

Majd így folytatja: „Írásában minden megfogható valóság. Ez a valóság mégis — látható tendencia nélkül és anélkül, hogy eltűnne — átalakul borzalommá, titokzatossággá, rejtélyességgé, megsemmisüléssé és boldogságratalálássá. Szövege hol tömör, mint a szerb hősi balladák, hol pedig kecses és lebegő, akár a lírai népdalok lehetete, s mindig érezhető rajta a magasfokú, de sosem tolatkodó művészi szenzibilitás...”